DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI
Niederösterreich (Raum Wien), 1399
Seite 128v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

cl. 3.

A quia quo ipm oci derat vismulit horez oratde petebat

Sic habet q consul iuste fecat & hoc subdit auctor dicens Cetera. i. sed mas publica imperij non petitur pretorem sive consulem in hoc facto minus aspere existimari quam bene deputetur auctor publicus cum imperium non habet nisi ratio. Ideo nullus subditus mis pretori debet superiores edictum vlias omis regula tollet sed sic q tehim non portaret publice edyoit ergo nulla priuata persona hoc edictum glosme poterat q pro apro portaret. Ergo i mris prienda sic ut dicu est in predentibz seuentas se exercuit. Sed nec in fenis supplicio quidem affiendis sogoren penam ut patet in suytibz egit.

Hactenus de hanc hystoriam pomt titus liuius diffuse in primo vb urbe condita qua hic ut ad propositum facit breuiter perstingemus. Notandu ergo q bellu inter albanos et romanos diuente annis po puli concurrere in campo ut finem imponeret bello sic mise comenerut ut haberet speciale certamen inter primos et ille populus cui cet victoria singularis perpetua dns tenetur. Et contra erat in hys duabz ciuitatibz due familie horatij in roma & curiatij in alba. & in publicis familia tres fres et erant iste due familie astricte amicicia ed proximo fiend. erant affines. quia vna de horatijs iam desponsata erat ab vno de curiatijs. Igitur quilibet sue ciuitati et populo se obtulit pro ciuitatis libertate pugnare et fuerunt tres in campo fratres pro qualibet populo & exercitu utriusq ciuitatis concurrente. Bello ergo incepto ut pugna curiatij prenale cepernut et duos fres de romanis mis fecerunt et sdm oim estimacom alterius fratris expectabat ruina ut casus sed ipe spiritu vehementis fortitudinis auctus sic vegemo sea fortiter pugnauit q ipe solus tres curiatios interfecit. Et hoc tangit auctor in principio. S. dicens. horatius nomen familie non proprium ut ut gdam libri habent erat nomen proprium et tcc post preliu trium curiatiorum q diuce pugne cum albanorum victor quia expacto erat ut illis tribus victis omis albani victi dicentur. Hic cum ex illa clam simarare & ex illo bello redeuet domu et sorore sua horatia virgine curiatij ipse interfecti sponsam sed non tridiuam mortem profiscens et lamentis quam illa etis. S. cognatis et sponse non du duce de hac flentem vidisset gladio que eam patre bene gessent miscuit lacrimas prepropero amori. i. festino & minis recenti non du matuno dalimt. pro pudicis ritus. non eni verisimile videbit illas lacrimas esse pudicas que fratrem amore dnos fratres ac eciam patre obiisso fuerio spo so impendelmt. mihi loquij q in urbe vigebit institia. nec licebit alicui alique barbe propria potestate nisi esset vxor ut filius & filia hic arcius proco q sororem mis fecerunt accusante re publice fuit. & de eius salutare morte sed ipm multis pabus suus pater defendit ut titus liuius diffuse ponit. Et hoc est q auctor dicit quem horatiu hoc nomine q sororem mis fecerat reu acti pater suus apud populu defendit propica ex clamat valerius. Ita iuuenis puelle acrice. paulo. i. modicu propensior et solicitior ut festinior ad meo riam futuri oim qua deleret. Et fratre suu sorore conuidrem & conuiuet tam iniide & tam seuere patrem esse sone. i. conscientem habuit. Hanc hystoriam titus Augustinus tlo de ciuitate dei aplo ainy breuibz verbis perstringens dicit. Euentu belli de tegeminis placuit experiri. hinc atq hinc fratribz a romanis tres horatij. ab albanis aut tres curiatij si perciti & extinct sint. Ita roma extitit victrix ex clade eiu. i. certaminis